

Nedsættelse af det stemplede Papir til Kjøbecontracter og Skjoder, som her er foreslaaet, alle rede, saavidt jeg erindrer, ved en fgl. Resolution indrømmet saaledes, at Indenrigsministeren nu kan i hvert enkelt Tilfælde paa Ansøgning bevilge den. Jeg seer ikke, at disse Ansøgninger ville være nødvendige, men troer, at det vilde være det Rimeligste, og altsaa ogsaa uden Betænkelse, da de dog næsten altid bevilges, at man nu ved en Lov bestemte det, som før var tilstaaet ad Bevillingsveien. Hvad Panteobligationer angaaer, er der naturligtvis her kun Spørgsmaal om de Obligationer, som den første Bestøder udsteder for Penge, der blive indestaaende i Eiendommen, og det synes mig at være et saadant Complex af den hele Kjøbeslutning, som ikke kan drage Følger efter sig med Hensyn til andre Obligationer. Forsaavidt det er bemærket, at det dog muligt kunde have Betæneligheder med Hensyn til Transporter, da er det ikke usædvanligt Tilfældet haade med Actiebrev og ogsaa med et vist Slags Obligationer, at de tillades udstedte første Gang paa ustemplet Papir, men at Transporter af disse Obligationer skulle skrives paa stemplet Papir. Lignende Regler kunde jo ogsaa her fastsættes. Med Hensyn til Halvprocentafgiften, da har man sagt, at det muligt kunde være tilraadeligt, at det, istedetfor at eftergive den, blev bestemt, at den skulde nedsættes til den Sum, som nu skal præsteres, naar Godset overdroges i Fæste. Det vilde jo i og for sig ikke være nogen stor Forandring, der derved vilde blive givet, og jeg er med den ærede Landsthingsmand, der sidst talte, enig i, at Statskassen ikke skulde spare paa Summer, der ere mindre betydelige, naar det gjælder om at fremme Selveiendom, uden tvingende Foranstaltninger. Hvad Documenternes Thinglæsningsgebyrer angaaer, forsaauidt de tilfælde den fgl. Kasse, da ere de vel, som en æret Taler bemærkede, en Ubetydelighed, men sammenlagte med det Øvrige bliver det Alt i Alt dog et temmelig betydeligt Beløb, og jeg skulde derfor troe, at der ogsaa i denne Henseende var Anledning for Staten til at eftergive dem. I Henhold til, hvad jeg har tilladt mig at yttre, vil jeg gjentage, at jeg agter at stille et saadant Forslag om, at denne

Paragraph udgaaer her, og at fremlægge et nyt Forslag til en Lov i denne Retning, som jeg nu har sagt, og jeg vil derefter tillade mig endnu at conferere med den ærede Formand, om ikke den tredje Læsning af dette Lovforslag kunde udsættes til den Tid, at paa samme Tid tredje Læsning af det nye Forslag kunde gaae for sig.

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at et saadant Forslag, som skulde gaae ud paa, at den omtalte Paragraph skulde udgaae, ikke behøves, da den ærede Landsthingsmand jo kan stemme imod denne Paragraph.

Kierkegaard: Det blev i forrige Møde af en af de ærede Forslagsstillere, den ærede første Rigsdagsmand for 9de Landstingskreds (Dahl) bemærket, at der var to Hensyn, som det kom an paa ved denne Lov (navnlig ved § 2, som dengang laa for, men dog ogsaa ved Loven i det Hele), og det var paa den ene Side at fremme Selveiendom, og paa den anden Side at sikke Fideicommisserne og de deri Interesseredes Interesse, at disse to Hensyn maatte man passe at veie ret imod hinanden, og at, naar man gjorde det, saa vilde man komme til den Overbeviisning, at det foreliggende Forslag havde truffet den retfærdige og billige Maade at klare dette hele Anliggende paa. Det er nu stridende imod min Overbeviisning i højeste Grad, at, naar man prøver det foreliggende Forslag paa denne Maade, man saa skulde komme til den Overbeviisning, at man har truffet det Rette. Og jeg skal derfor tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til disse Vittringer i Forbindelse med og Forhold til Indholdet af § 4, saaledes som den af Udvalget er foreslaaet. Jeg mener nemlig, at en saadan Prøvelse er netop her ganske særdeles berettiget, en Prøvelse af det Spørgsmaal, om man da virkelig har veiet disse Interesser rettelig imod hinanden, og naturligtvis tillige imod alle de øvrige i Staten velberettigede Interesser. Thi denne fjerde Paragraph indeholder en Præmie — man maa nu give den Navn af Erstatning for Uleilighed og Opoffrelse, saameget man vil, — den indeholder dog, efter hvad der udentvivl fra alle Sider vil blive indrømmet, en Præmie for den nu-